

Sygn. akt III AUa 1388/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Ansion (spr.)
Sędziowie	SSA Maria Małek - Bujak SSA Ewa Piotrowska
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2013 r. w Katowicach

sprawy z odwołania K. W. (K. W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o składki

na skutek apelacji ubezpieczonego K. W.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie z dnia 28 maja 2012 r. sygn. akt IV U 268/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu - Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie do ponownego rozpoznania.

/-/ SSA M. Małek-Bujak /-/ SSA J. Ansion /-/ SSA E. Piotrowska

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

Sygn. akt III AUa 1388/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 maja 2012r., sygn. akt IV U 268/12, Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie oddalił odwołanie K. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 19 grudnia 2011r., na mocy której organ rentowy określił wysokość należności z tytułu składek ubezpieczonego za okres od marca 2007r. do października 2011r.

Sąd Okręgowy, wskazując na przepis art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2009 Nr 153, poz. 1227 j.t.), wskazał, że ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą w okresie od marca 2007r. do października 2011r., a zatem winien za ten okres złożyć deklaracje rozliczeniowe, lecz obowiązku tego nie dopełnił. Jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, zaś zawieszenie działalności gospodarczej nastąpiło dopiero 5 grudnia 2011r.

Zdaniem Sądu I instancji, decyzja organu rentowego określająca wysokość składek na ubezpieczenie społeczne za okres od marca 2007r. do października 2011r. jest prawidłowa i nie ma na nią wpływu ani trudna sytuacja materialna ubezpieczonego, ani kłopoty zdrowotne, na które się powołuje, ani brak świadomości, co do możliwości wcześniejszego zawieszenia działalności.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Apelację od wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżył on wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę i uznanie, że nie z własnej winy zaprzestał regulowania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Ubezpieczony podniósł, że w okresie, za który organ rentowy domaga się uregulowania składek, przebywał w Zakładzie Karnym w W.

(od 16 lipca 2010r. do 29 marca 2011r.) i tam pracował. Tym samym, nie miał możliwości regularnego wywiązywania się ze spłaty aktualnych składek na ubezpieczenie z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Ubezpieczony wskazał na swoją trudną sytuację finansową, rodzinną, wnosząc o umorzenie naliczonych przez organ rentowy składek.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie, w stopniu skutkującym uchyleniem wyroku Sądu I instancji i przekazaniem sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania, albowiem Sąd Apelacyjny w wyniku przeprowadzonej kontroli instancyjnej uznał, że zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane bez rozpoznania istoty sprawy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji nie wyjaśnił i pozostawił poza swą oceną okoliczności faktyczne, będące podstawą odwołania od decyzji organu rentowego.

Sąd Okręgowy nie ustalił do jakiego okresu ubezpieczony rzeczywiście prowadził działalność gospodarczą i nie wziął pod uwagę okoliczności podnoszonych przez ubezpieczonego w odwołaniu. W odwołaniu od decyzji ubezpieczony wskazywał na problemy związane z prowadzeniem działalności gospodarczej; podał, że w 2009r. zostało odcięte światło, zaś w 2010r. z powodu podtopień wodą zakład został zalany.

Uszło uwadze Sądowi Okręgowemu, że ubezpieczony w okresie od 16 lipca 2010r. do 29 marca 2011r. istotnie przebywał w zakładzie karnym, co ubezpieczony podnosił w apelacji i o czym świadczy świadectwo zwolnienia wystawione przez Areszt Śledczy w C.. Owe zaświadczenie wpłynęło najpierw do Inspektoratu w K., a następnie do Oddziału ZUS w C..

Sąd I instancji przed wydaniem rozstrzygnięcia miał zatem możliwość zaznajomienia się z jego treścią.

Reasumując, przeprowadzone w sprawie postępowanie było niewystarczające i spowodowało, iż w istocie nie zostało ustalone do kiedy ubezpieczony faktycznie prowadził działalność gospodarczą, od czego uzależniony był jego obowiązek odprowadzania składek po myśli art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 13 pkt 4

ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych
(Dz. U. nr 205 poz. 1585 z 2009r.).

Oznacza to, że Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy.

Skutkuje to uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi
I instancji do ponownego rozpoznania.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł,
jak w sentencji wyroku.

/-/ SSA M. Małek-Bujak /-/ SSA J. Ansion /-/ SSA E. Piotrowska

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

JR